

روزنه آبی

نقدی بر عدم انتخاب منتقد برگزیده

محسن خیمهدوز

- نامش «انجمن منتقدان و نویسندگان خانه تئاتر» است.

- برای مسابقه «بخش نقد»، نام سه نفر را در مطبوعات و خبرگزاری‌ها اعلام می‌کند که نامزد دریافت جایزه «نقد تئاتر» در شانزدهمین مسابقه سالانه انجمن هستند.

- به نامزدها اعلام می‌شود که در مراسم حضور داشته باشند.

- مراسم برگزار می‌شود.

- مجری در حضور نامزدها و میهمانان اعلام می‌کند:

انجمن نام هیچ برنده‌ای را در «بخش نقد» اعلام نمی‌کند.

**

چند نکته انتقادی در نقد رفتار غیرعقلانی مسئولان «انجمن منتقدان و نویسندگان خانه تئاتر»:

۱- اگر قرار باشد در مسابقه‌ای و در بخشی از مسابقه به کسی جایزه دهند، با صراحت اعلام می‌کنند؛ داوران در این بخش، کسی یا اثری را شایسته دریافت جایزه نمی‌دانند.

۲- اگر در مسابقه‌ای نامزد یا نامزدهایی را اعلام عمومی می‌کنند، برای شرکت در مسابقه و دریافت جایزه است، نه برای حذف از مسابقه و اعلام عدم شایستگی آنها برای حضور در مسابقه و دریافت جایزه.

۳- اعلام نام نامزدهای یک مسابقه در مطبوعات و در خبرگزاری‌ها و کشاندن آنها به محل اجرای مسابقه و سپس اعلام بی‌صلاحتی همه آنها در برابر عموم، اهانت آشکار به نامزدهای اعلام‌شده است.

۴- مسئولان «انجمن منتقدان و نویسندگان خانه تئاتر»، باید به‌طور رسمی و از طریق جراید و نیز به‌طور اختصاصی، از نامزدهای «بخش نقد» مسابقه عذرخواهی و از این اقدام زشت و زننده، اعلام تاسف و انزجار کنند.

۵- اگر چنین رفتارهای آشکارا غیرعقلانی، در جایی شکوفا می‌شود که نامش پر شده از واژه‌هایی چون «منتقد، نویسنده، تئاتر»، در این صورت؛ وای به حال محافلی که از «نقد، نویسندگی و هنر» به دورند.

باز تاب

جوابیه تماشاخانه ایران‌شهر به اظهارات محسن حسینی

● نمایش «فروغ ساراینیا» به درخواست کارگردان اثر به اجرای خود پایان داد. پیرو مطلب منتشرشده با عنوان «اعتراض محسن حسینی به توقیف زودهنگام فروغ ساراینیا» مورخ پنجشنبه، ۲۳ شهریور، در روزنامه وزین «شرق»، ذکر توضیحاتی از سوی تماشاخانه ایران‌شهر ضروری است. نمایش «فروغ ساراینیا» به کارگردانی آقای محسن حسینی توقیف نشده و ناگهان از برنامه اجرایی تماشاخانه ایران‌شهر حذف نشده است. این نمایش با ۵۰ درصد تخفیف نسبت به سایر نمایش‌های این مجموعه طی ۱۰ شب اجرای عمومی تنها ۲۸۹ نفر متقاضی خرید بلیت داشته است که میانکین مخاطب برای هرشب اجرا، حدود ۱۲ درصد ظرفیت سالن دکتر ناظرزاده‌کرمانی بوده است. همین امر سبب شد آقای محسن حسینی با توجه پذیرش و امضای دستورالعمل اجرایی تماشاخانه ایران‌شهر، کتبا از رئیس مجموعه تقاضا کند که بعد از ۱۵ اجرا و بدون در نظر گرفتن مقررات کف فروش (تا سقف ۱۰ اجرا) به کار خود پایان دهد. در صورت ضرورت مستندات اجرا و درخواست کارگردان نمایش قابل ارائه خواهد بود. شایان ذکر است علیرغم اظهارات آقای حسینی کلیه تصمیمات این تماشاخانه توسط شورای سیاست‌گذاری مجموعه صورت می‌پذیرد و انتخاب یا عدم اجرای نمایش‌ها تصمیم فردی نیست و محتوای آثار نیز تابع مجوز شورای نظارت و ارزشیابی اداره کل هنرهای نمایشی است.

جارچی

تاکید دوباره بر رفع توقیف چند فیلم

● ایسنا؛ اسامی چند فیلم رفع‌توقیف‌شده که مدتی قبل هم از مشکل‌نداشتن آنها برای اکران عمومی صحبت شده بود، در حالی دوباره اعلام شده که چندی پیش هم این خبر اعلام شده بود. معاون ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی چندی قبل اعلام کرده بود: سه فیلم «عصانی نیستم»، «خانه پدری» و «آشغال‌های دوست‌داشتنی» از نظر شورای پروانه نمایش سازمان سینمایی و همچنین خود من قابلیت نمایش دارند و برخی فیلم‌های دیگر، از جمله «خانه دختر» هم با فیلم‌برداری دوباره یک سکناس قابل اکران هستند.

گروه هنر: این روزها به روال چند سال گذشته طرح نیم‌بهاشدن بلیت سینماها در سراسر کشور در حال اجراست. طرحی برای رونق‌بخشی بیشتر به گیشه که البته به گفته برخی سینماداران هنوز تبلیغات مناسبی در راستای اجرای این طرح صورت نگرفته است. نزدیک غروب، حوالی خیابان شهید بهشتی هياهو مردم در محوطه بیرونی پردیس سینما آزادی معمولا توجه هر رهگذری را به خود جلب می‌کند. نیمکت‌هایی که محوطه سینما را از خیابان اصلی جدا می‌کند، میزبان مخاطبانی است که منتظر شروع سانس تازه فیلم‌ها هستند و گروه‌های موسیقی کوچک خیابانی در نزدیکی سینما آزادی برنامه اجرا می‌کنند. اینها دیگر بخشی از شناسنامه سینما آزادی شده‌اند. چند هفته‌ای از تغییر مدیریت شهری تهران می‌گذرد و باید دید این تغییر، کمکی به بهترشدن اکران فیلم‌ها در سینماهای تحت امر شهرداری از جمله همین سینما آزادی می‌کند یا نه. نیمی از مالکیت این سینما با حوزه هنری و نیم دیگر با شهرداری تهران است. در هفته‌های واپسین حضور محمداقبر قالیباف در شهرداری، در پی تحریم فیلم‌هایی مانند «مادر قلب‌تأمی» و «اکسیدان» سینما آزادی از چرخه اکران این دو فیلم خارج شد. پیش از این دو فیلم هم بسیار بودند فیلم‌هایی که در پی تحریم حوزه هنری سهمی از سانس‌های سینما آزادی نداشتند. رضا سعیدی‌پور، مدیر پردیس سینمایی آزادی، معتقد است تحریم برخی فیلم‌ها از سوی حوزه هنری که نباید در سینما آزادی اکران شوند، همچنان برقرار است؛ چون هیئت‌مدیره چنین تصمیمی را می‌گیرد. مدیر سینما آزادی همچنین توضیح می‌دهد: «این مجموعه دارای پنج سالن است بنابراین در حالت عادی هم همه شش گروه سینمایی و دو گروه آزاد نمی‌توانند در این مجموعه فیلم‌هایشان را اکران کنند و البته این سینما نیز بنا بر ذوق و سلیقه مخاطبانش فیلم‌هایی را انتخاب خواهد کرد و خواه ناخواه، نبودن و اکران نشدن برخی از فیلم‌ها در این مجموعه می‌تواند امری طبیعی تلقی شود».

ماجرای یک دیدار

همان‌طور که سعیدی‌پور خبر می‌دهد، هم‌زمان با روز ملی سینما محسن

«شرق» بررسی می‌کند

تأثیر تغییر مدیریت شهری بر اکران فیلم‌ها

هاشمی‌رفسنجانی؛ رئیس جدید شورای شهر تهران به همراه محمدجواد حق‌شناس دیگر عضو شورا در سینما آزادی حضور یافتند و ضمن بازدید از قسمت‌های مختلف این سینما که توسط شهرداری تهران بازسازی شده، دقایقی از فیلم نگار را هم تماشا کردند. در این بازدید البته مردم درباره گرانی بلیت‌ها گفتند و هاشمی هم با اشاره به قیمت هفت تا ۱۲ هزار تومانی بلیت سینماها پیشنهاد کرد مردم در روزهای خاص از بلیت نیم‌بها استفاده کنند یا

دوازدهمین جشنواره تئاتر خیابانی میروان پایان یافت

همدلی با کولبرها

فصل ۱۲ نمایش کارگردانی از سوران حسینی

این پارک عمومی بگذارند! این نمایش هم بسیار خلاقه و معترض می‌نماید، چون خیلی هماهنگ با مردم منطقه یکی از دردهای بزرگ بخشی از جامعه ایرانی را فریاد می‌زند که همه نسبت به آن حس هم‌دردانه یافته‌اند که معضل بی‌کاری مناطق کردنشین با دقت و سرعت‌عمل بسیار حل شود. «مؤسسه کاربابی»، کار الهه جمشیدیپور هم با آنکه از تهران به میروان آورده شده بود، اما خوشبختانه به موضوعی می‌پرداخت که بیشتر از هرجایی در سرزمین کهن ایران مسئله روز میروان و شهرهای کردنشین است و این همگرایی با جماعت که با زبان طنز و بسیار آیهونیک بیان می‌شد، ارزشمندی یک اثر درخشان را برابیان مطرح می‌کرد. «رددل روی خط حامل»، کار مصطفی گولیوند از دهلران نیز به رابطه عاطفی دو هنرمند و نوازنده و مطرب خیابانی می‌پرداخت که برای اجرای هنرشان و درآمد تهیه قوت روزانه گاه‌به‌گاه دچار مشکلات و اختلالاتی می‌شوند و برادر بزرگ‌تر همه این کارها را برای درمان برادر کوچک‌تر می‌کند که بتواند هزینه درمانش را پس از یک تصادف همچنان تهیه کند.

نمایش تولیدی «لیلی و مجنون»، کار پژمان

کردنشین بسیار عامدانه و به‌درستی بخشی از آثارشان را به شکل بداهه معطوف به این قضیه کرده بودند و البته هیچ‌یک به دنبال سوءاستفاده از موضوع نبودند. نمایش «آخرین مرزهای اشتغال»، کار سوران حسینی درباره یک کولبر است که با یک فیلم تبلیغی برای ایجاد اشتغال در استان کردستان درگیر است و مدام این تصاویر قطع‌ووصل می‌شوند و او درباره خودش و نامزدش و دیگر مردمی می‌گوید که به‌ناچار و از سر نبودن کار به کولبری می‌پردازند و بعد با یک کارگر دیگر که فیلم را قطع کرده گلاویز می‌شود تا اینکه در فضایی غریب او در میان کولبران نامزدش را می‌بیند که یک نان بزرگ به نشانه همان غم نان بر دوش گرفته است و این همدردی با آواز مردمی درباره نان هم‌وایی خواهد شد؛ نمایشی که تأثیر حسی و عاطفی بر جماعت می‌گذارد و سوز و ناله همگانی در هماهنگی با درد این روزهای کولبران است. «تندیس برای شهر»، کار مختار محمدی هم دقیقا یک خطابه سیاسی است که او با آوردن یک تندیس بدون سر بر آن است که یک سر برای آن بیاید و در نهایت دخترپچه‌ای پیشنهاد می‌دهد که سر پدر کولبرش را بر این تندیس بگذارند و آن را در

بی‌یادی از مسلمانان میانمار به شجریان، دولت‌آبادی، تقوایی و شیشه‌گران اهدا شد

نشان صلح

با حمایت خانه هنرمندان موفق شدیم آثار چهار دوره گذشته جشنواره را در مقر سازمان ملل در ژنو به نمایش درآوریم. او افزود: دوره پنجم جشنواره «هنر برای صلح» با حضور بیش از ۲۰۰ هنرمند از کشورهای مختلف برگزار شده و با وجود تمام حاشیه‌های ایجادشده موفق شدیم، افتاحیه جشنواره را در میان استقبال بی‌نظیر مردم برگزار کنیم. او در ادامه با اشاره به اینکه با وجود هزینه‌های بالای این جشنواره هیچ نهاده‌ای از آن موقع بشود جلو این آسیب گفت: این نشان می‌دهد هنرمندان تنها بخش جامعه هستند که نقش خود را در زمینه صلح به‌خوبی ایفا می‌کنند. رونمایی از اثر احمد آریامنش با عنوان «سلام بر صلح» بخش بعدی این مراسم بود. بخش کلیدی از سخنان محمد فروند، سفیر صلح سال ۹۵ که به‌عنوان عکاس هشت سال دفاع مقدس شناخته می‌شود، زمینه را برای اهدای «نشان صلح» به هنرمندان برگزیده پنجمین جشنواره بین‌المللی «هنر برای صلح» فراهم کرد. نشان عالی هنر برای صلح سال ۹۶ بر اساس نظرسنجی مردمی به محمود دولت‌آبادی، محمدرضا شجریان، کوروش شیشه‌گران و ناصر تقوایی اهدا شد.

به سینماهایی بروند که از بلیت ارزان‌تری برخوردارند. البته یک راه‌حل دیگر نیز ارائه یارانه از سوی ارگان‌هاست که بلیت‌های ارزان‌تر را در اختیار مردم بگذارند که بتوانند از سینماهای خوب و مدرن نیز استفاده کنند. از سعیدی‌پور درباره حضور رئیس شورای شهر تهران در روز ملی سینما در این سینما می‌پرسیم. او در پاسخ می‌گوید: «ایشان قول داده است که مشکل پارکینگ سینما آزادی حل شود و اگر چنین قولی عملی شود، این لطفی است به تماشاگران این سینما که راحت‌تر خواهند توانست از برنامه‌های اینجا استفاده کنند. او همچنین قبول داد بنا بر توافق‌هایی که با آقای عبداللهی، معاون اجتماعی شهرداری تهران شده است، تعدادی از سینماهای فرسوده شهر تهران که در اختیار ارگان‌ها و نهادهای مختلف است، خریداری و بازسازی و وارد چرخه اکران سینمایی شوند».

آیا گره خوردن دونهاد، همیشگی است؟

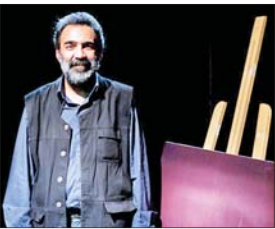
یکی از سؤال‌های اهالی سینما از مدیریت شهرداری تهران این بوده که چرا سینما «آزادی» سرنواشت خود را با حوزه هنری گره زده است؟ حوزه هنری با عملکردش در سال‌های اخیر که همانا تحریم فیلم‌های کارگردانان مستقل است، موضع خود را در قبال سینمای ملی و مستقل به صراحت اعلام کرده، درحالی‌که شهرداری تهران خدمات زیادی به سینمای ایران کرده است. شهرداری تهران با توسعه فضاهای فرهنگی و ساخت پردیس‌های سینمایی توانسته خدمات شایانی به اشاعه سینمای ملی کند. سؤال اینجاست که شهرداری تهران با اینکه فقط ۵۰ درصد سهم سینما «آزادی» را دارد، چقدر می‌تواند در سرنوشت اکران فیلم‌ها تأثیرگذار باشد؟ درست است که ۵۰ درصد سهم سینما آزادی به شهرداری تهران و ۵۰ درصد آن به حوزه هنری تعلق دارد، ولی متأسفانه در سال‌های اخیر شهرداری تهران از سیاست‌های ضد سینمای ملی حوزه هنری تبعیت کرده و قرارداد بسیاری از فیلم‌ها را اعمال نکرد. با تغییر فصول و ریاست محمدعلی نجفی بر شهرداری تهران باید دید بادهای تغییر به سینماهای شهرداری هم می‌وزد و این نهاد، راه خود را از حوزه هنری جدا می‌کند یا نه.

شاهوردی از بروجرد، درباره جوانان نخبه‌ای است که حتی موفق به کسب جایزه علمی خوارزمی شده‌اند و با آنکه ایده‌های خلاقه صنعتی دارند، اما به دلیل نادیده انگاشته‌شدن، تن به کارهایی می‌دهند که در آنها نوعی استثمارگری موج می‌زند و سرائخ نیز موفق به تولید خیارشور در زیرزمین خانه‌شان می‌شوند که بتوانند با انجام کاری، مقدمات ازدواجشان را فراهم کنند و در واقع این نمایش با رویکردی به قصه لیلی و مجنون و در وضعیتی پارودیک بر آن است که مشکلات جوانان در یافتن کار و سرانجام‌گرفتن رابطه عاشقانه‌شان سر از چه جایی که درنخواهند آورد. «فرار از زندان»، به کارگردانی فرامرز قلیچ‌خانی از تهران از جمله آثاری بود که به دلیل پرداختن به موضوع ممنوعیت اجرای موسیقی در برخی از نقاط کشور با توجه مخاطبان همراه شد و در آن درباره رفتار وارونه برای بیرون‌رفت از زندان که طرحی نو بود، بحث می‌شد و در شکل اجرایی نیز خلاقیت ویژه‌ای آن را به نتیجه می‌رسانید. مردم از نمایش‌های «درخت زندگی»، نوشته محسن ادرشیر و کارگردانی غنچه شکوهیان از آمل نیز به گرمی و با مشارکت در اجرای آن استقبال کردند. درخت زندگی یک نمایش اجتماعی است و ماحصل ارتباط گروه نمایش «سوتر» با بهزیستی است. این نمایش با هدف آگاه‌سازی و آشنایی مردم با بیماری ایدز و وضعیت این بیماران تهیه شده است و سعی در تغییر و اصلاح رفتار مردم با این بیماران دارد و درواقع با طرح پرسش و ایجاد مشارکت عمومی در ایجاد درخت زندگی برای حمایت از همه آسیب‌دیدگان جامعه و به‌ویژه افراد ایدزی که این روزها نیازمند توجه عمومی هستند، گامی اساسی شکل خواهد گرفت.

«بوکس» از مشهد درباره مبارزه کالاهای ایرانی و چینی بود که آن هم می‌توانست در یک بازنگری اصولی تبدیل به اثری بسیار درخشان شود که حتما گروه در اجراهای بعدی چنین روالی را در پیش خواهند گرفت.

گرمیاداشت ۵۷ سالگی محمد چرمشیر

چشن تولد شاگردان برای استاد

برخی مواقع جامعه تئاتری نسبت به او دارد، اشاره کرد و گفت: «سکوت او در برابر ناملایمات گاهی باعث می‌شود قلب ما بشکند، زسرا توانایی محمد چرمشیر مثال‌زدنی است و او می‌تواند برای هنرمندان مختلف، نمایش‌نامه‌های متفاوتی را بنویسد». حمید پورآذری، دیگر هنرمندی بود که در این مراسم سخن گفت: «خیلی باعث خوشبختی است زبستن در دوره‌ای که محمد چرمشیر و محمد رحمانیان می‌نویسند. او مانند یک رود روان است و هرگز ساکن نبوده». آتلیا پسیانی، بازیگر و کارگردان، هم در ادامه این مراسم با اشاره به قدمت رفاقت خود با محمد چرمشیر که بیش از ۳۰ سال است، یادآور شد: «همواره لبخند محمد چرمشیر به ذهن مشوش من آرامش داده است». علی‌اصغر دشتی، کارگردان جوان تئاتر، نیز با بیان اینکه من هیچ‌گاه شاگرد مستقیم محمد چرمشیر نبوده‌ام، افزود: «من از محمد چرمشیر بسیار آموختم. همچنین لیلی فرهادپور با اشاره به قدمت رفاقتش با محمد چرمشیر در این جشن تولد گفت: «چرمشیر برای من نمونه انسانی است که همچنان بر آرمان‌هایش استوار است و با تأکید بر فضیلت‌ها، امیدواران روزگار را می‌گذراند».

زیر آسمان فیروزهای

اعتراض تئاولی به حبس موزه بانک پاسارگاد

● گروه هنر: پرویز تئاولی چهره شاخص هنر ایران هم به جمع هنرمندانی پیوست که به حبس موزه بانک پاسارگاد در فرهنگستان هنر معترض هستند.

تئاولی اعلام کرد: «به نظر من حبس آثار موزه بانک پاسارگاد، یک اشتباه بزرگ و از چند جهت مضر است».

او توضیح: «برای نخستین‌بار یک بانک براساس یک طراحی و برنامه مشخص به خرید آثار تجسمی پرداخت و اتفاقاً توانست نمونه‌های ارزشمند را در یک موزه قابل‌توجه گرد آورد. حال ممکن است حبس این آثار زمینه‌ساز فرار سرمایه از هنر شود».

تئاولی اضافه کرد: «ورود بانک‌ها به عرصه هنر در دنیا یک امر مرسوم است و آنها با هدف تعهد اجتماعی و نیز سرمایه‌گذاری به حمایت از آثار هنری می‌پردازند. بانک پاسارگاد براساس همین مؤلفه جهانی هم خدمات فرهنگی قابل توجهی در عرصه‌های مختلف هنری انجام داد و هم خوشبختانه از حضور در حراج‌های بین‌المللی سود قابل ملاحظه‌ای برای سپرده‌گذاران خود کسب کرد. باید این حرکت به الگویی برای بنگاه‌های بزرگ اقتصادی بدل شود». این مجسمه‌ساز پیشرو گفت: «ضرر دیگر متوجه بازدیدکنندگان داخلی و خارجی این موزه است و همین‌طور دانشجویان هنر که روزانه به تماشای این گنجینه می‌رفتند و در فقدان یک موزه دائمی برای هنر مدرن ایران از آثار گنجینه بانک پاسارگاد دیدن می‌کردند». رکورددار فروش گران‌ترین اثر هنری در خاورمیانه درباره تعاملش با بانک پاسارگاد گفت: «خودم فقط یک اثر به بانک پاسارگاد فروختم که همان مجسمه دیوار پرسپولیس بود و الحمدالله فروش خوبی در حراج کریستیز داشت و توانست زمینه‌ساز سربلندی برای هنر ایران شود. من از آن تجربه، خاطرات خوبی دارم، البته بانک آثاری دیگر از من را از طریق حراج‌ها و مجموعه‌داران خریده است». خالق مجسمه هیچ ادامه داد: «من هم به همراه جامعه فرهنگ و هنر در روز افتتاحیه موزه بانک پاسارگاد حاضر بودم و از نزدیک این گنجینه را دیدم. امیدوارم دیگر بانک‌ها موفقیت بانک پاسارگاد و روند ارزش‌افزوده آثار هنری را الگو قرار دهند و با سرمایه‌گذاری بر آثار هنرمندان ایران، زمینه پیشرفت هنر ایران را فراهم کنند». پیش‌تر چهره‌هایی مانند آیدین آغداشلو، نصرالله افجه‌ای، علیرضا سمیع‌آذر، لیلی گلستان، علی شیرازی، پری‌یوش گنجی، مصطفی دشتی، ناصر پلنگی، طاهر شیخ‌الحکمایی، جلال شابهکی و حجت امانی به حبس موزه بانک پاسارگاد در فرهنگستان هنر اعتراض کرده‌اند.

کمپانی آمریکایی حق پخش «تمارض» را خرید

● گروه هنر: کمپانی Gravitas Venture تمام حقوق پخش فیلم «تمارض» به کارگردانی عبد آبیست را برای اکران در سینماهای آمریکای شمالی (ایالات متحده آمریکا و کانادا) خرید. برهمین‌اساس این فیلم سال ۲۰۱۸ با نام «SIMULATION» در آمریکا و کانادا به نمایش درمی‌آید. «تمارض» درحال‌حاضر در چهل‌ودومین دوره فستیوال فیلم تورنتو حضور دارد و تاکنون سه‌بار در این فستیوال به نمایش درآمده و یکشنبه، ۱۷ سپتامبر آخرین نمایش خود را در TIFF خواهد داشت. مریم شفیعی، تهیه‌کننده و شرکت Iranian Independents، به مدیریت محمد اطباطی عرضه و پخش بین‌المللی این فیلم را برعهده دارند. «تمارض» محصول هیچ‌فیلم و اولین فیلم بلند سینمایی عبد آبیست است. «تمارض» اولین مهرماه در گروه سینمایی هنر و تجربه در ایران اکران می‌شود.

اجرای «جیپسی جَز» درویسپو

● گروه آنسامبل جیپسی جَز تهران، یکشنبه، ۲۶ شهریور، ساعت ۲۰ در کافه ویسپو اجرا خواهد داشت. کافه ویسپو در جردن، ظرف، نرسیده به ولیعصر، برج سینا واقع شده است. گروه آنسامبل جیپسی جَز تهران از سعید شمس: کلارینت، سروش جلیلیور: گیتار و سیبیده جلیلیور: گیتار تشکیل شده است. علاقه‌مندان به تهیه بلیت می‌توانند به سایت بلیتو مراجعه کنند.